

Kwestie europejskie

nr 204

10 maja 2011 roku

Deklaracja z 9 maja 1950 roku wygłoszona przez Roberta Schumana

Fundacja Roberta Schumana proponuje Państwu w tym tygodniu lekturę lub powrót do lektury deklaracji francuskiego ministra spraw zagranicznych Roberta Schumana, wygłoszonej 9 maja 1950 roku, w której zapowiedziano stworzenie Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (EWWiS). Dokument ten uważany jest za akt urodzenia Unii Europejskiej. W konsekwencji decyzji Rady Europejskiej w 1985 roku 9 maja stał się Dniem Europy. Świątując Dzień Europy, Fundacja Roberta Schumana utworzyła również specjalną stronę «9 maja». Udostępnia w internecie materiały pedagogiczne (fiszki wyjaśniające, filmy wideo) dotyczące deklaracji i wskazuje główne wydarzenia zorganizowane z tej okazji.

DEKLARACJA Z 9 MAJA 1950 R.

Pokój na świecie nie mógłby być zachowany bez twórczych wysiłków na miarę grożących mu niebezpieczeństw.

Wkład, jaki zorganizowana i żyjąca Europa może wnieść w cywilizację, jest niezbędny dla utrzymania pokojowych stosunków. Głównym celem Francji, będącej od ponad dwudziestu lat liderem jednoczenia Europy, była zawsze służba pokojowi. Nie było Europy, mieliśmy wojnę.

Europa nie powstanie od razu ani w całości: będzie powstawała przez konkretne realizacje, tworząc najpierw rzeczywistą solidarność. Zgromadzenie narodów europejskich wymaga, by usunięta została odwieczna wrogość Francji i Niemiec: podjęte działanie musi w pierwszym rzędzie dotyczyć Francji i Niemiec.

W tym celu rząd francuski proponuje natychmiast rozpocząć działania w ograniczonym, lecz decydującym punkcie:

"Rząd francuski proponuje umieszczenie całej francusko-niemieckiej produkcji węgla i stali pod zarządem wspólnej Wysokiej Władzy w organizacji otwartej na udział innych krajów europejskich." Umieszczenie produkcji węgla i stali pod wspólnym zarządzaniem zapewni natychmiastowe powstanie wspólnych fundamentów rozwoju gospodarczego, pierwszego etapu Federacji Europejskiej, i zmieni los regionów, długo skazanych na wytwarzanie wojennego oręża, którego były najdłuższymi ofiarami.

Solidarność produkcji, która się w ten sposób nawiąże, ukaże, że wszelka wojna między Francją a Niemcami jest nie tylko nie do pomyślenia, ale i fizycznie niemożliwa. Powstanie tej potężnej jednostki produkcyjnej otwartej na wszelkie kraje, które zechcą w niej uczestniczyć, mogącej dostarczyć wszystkim krajom, które złączy, podstawowych elementów produkcji przemysłowej na takich samych warunkach, stworzy rzeczywiste fundamenty ich ekonomicznego zjednoczenia.

Ta produkcja oferowana będzie całemu światu bez różnicy i wyjątków, aby przyczynić się do podniesienia poziomu życia i do rozwoju dzieł pokojowych. [...]

W ten sposób, prosto i szybko, dokona się fuzja interesów niezbędna do założenia wspólnoty gospodarczej i wprowadzony zostanie zacyzyn szerszej i głębszej wspólnoty krajów przez długi czas podzielonych krwawymi konfliktami.

Przez umieszczenie podstawowej produkcji pod wspólnym zarządem i instytucję nowej Wysokiej Władzy, której decyzję zwiążą Francję, Niemcy i kraje, które do niej przystąpią, ta propozycja stanie się pierwszą konkretną podstawą Federacji Europejskiej, niezbędnej dla zachowania pokoju.

Aby kontynuować realizację tak nakreślonych celów, rząd francuski gotowy jest na przystąpienie do negocjacji na następujących podstawach.

Zadaniem należącym do Wysokiej Władzy będzie zapewnienie, możliwie jak najszybciej, modernizacji pro-

Deklaracja z 9 maja 1950 roku

dukcji i poprawy jej jakości; dostarczenie węgla i stali na rynek francuski i niemiecki oraz państw przystępujących do nich na identycznych warunkach; rozwój wspólnego eksportu na inne kraje; wyrównanie postępu warunków życia robotników tych gałęzi produkcji.

Aby osiągnąć te cele, wychodząc od bardzo zróżnicowanych warunków, w jakich odbywa się obecnie produkcja w różnych krajach przystępujących, konieczne będzie czasowe wprowadzenie pewnych rozporządzeń, zawierające zastosowanie planu produkcji i inwestycji, wprowadzenie mechanizmów wyrównywania cen, utworzenie funduszu przekształceniowego, pozwalającego na racjonalizację produkcji. Przepływ węgla i stali między krajami przystępującymi zostanie natychmiast uwolniony od jakichkolwiek opłat celnych i nie będzie mógł być obciążony żadnymi opłatami transportowymi. Stopniowo powstaną warunki zapewniające spontaniczne najbardziej racjonalne rozmieszczenie produkcji na najwyższym poziomie wydajności.

W przeciwieństwie do międzynarodowego kartelu, dążącego do podziału i eksploatacji rynków państwowych przez stosowanie restrykcyjnych praktyk i utrzymanie wysokich zysków, planowana organizacja zapewni fuzję rynków i wzrost produkcji.

Najważniejsze zasady i zobowiązania określone wyżej będą stanowić przedmiot traktatu sygnowanego przez państwa. Negocjacje konieczne dla określenia sposobów ich realizacji będą prowadzone z udziałem arbitra wyznaczonego za wspólną zgodą. Jego zadaniem będzie czuwanie nad tym, by porozumienie było zgodne z zasadami, a w razie niepokonalnego sporu, wskaże rozstrzygnięcie, które zostanie przyjęte.

Wspólna Wysoka Władza, odpowiedzialna za funkcjonowanie całego systemu, będzie się składać z niezależnych osobistości wyznaczonych przez rządy na podstawie parytetu; rządy za wspólną zgodą wybiorą jej przewodniczącego; jej decyzje będą wiążące we Francji, Niemczech i innych krajach przystępujących. Właściwe rozporządzenia zapewnią konieczne sposoby odwoływania się od decyzji Wysokiej Władzy.

Przedstawiciel Narodów Zjednoczonych przy tej organizacji będzie odpowiedzialny za sporządzanie dwa razy w roku publicznego raportu ONZ, ukazującego funkcjonowanie nowego organizmu, zwłaszcza w tym, co dotyczy strzeżenia jej pokojowych celów.

Powołanie Wysokiej Władzy w niczym nie przesądza o własności przedsiębiorstw. W sprawowaniu swojej misji wspólna Wysoka Władza będzie liczyła się z uprawnieniami przyznanymi międzynarodowym władzom Zagłębia Ruhry i wszelkiej natury zobowiązaniami nałożonymi na Niemcy tak długo, jak będą one trwać.

Ważne daty z życia Roberta Schumana

- 29 czerwca 1886** narodziny Roberta Schumana w Luksemburgu
- 1912** zapisany do Adwokatury Alzacji-Lotaryngii – adwokat w METZ
- 1915 - 1962** deputowany THIONVILLE (Mozela)
- czerwiec - listopad 1946** minister finansów
- listopad 1947 - lipiec 1948** prezes Rady Ministrów
- lipiec 1948 - grudzień 1952** minister spraw zagranicznych
- 9 maja 1950** Deklaracja Roberta Schumana rzucająca podwaliny pod zjednoczoną Europę
- luty - grudzień 1955** minister sprawiedliwości, strażnik pieczęci
- 1955 - 1961** przewodniczący Ruchu Europejskiego
- 1958 - 1960** przewodniczący Parlamentu Europejskiego Przemówienie Roberta Schumana z 19 marca 1958 roku. Na zakończenie jego kadencji Parlament przyznaje mu tytuł «Ojca Europy»
- 4 września 1963** śmierć Roberta Schumana

PUBLIKACJE NA TEN TEMAT

Robert Schuman, Pour l'Europe, – 5. wydanie (wersja francuska), 1. wydanie (wersja angielska), 2. wydanie (wersja niemiecka), Nagel, Paris;

Phillipe Etienne, « Le projet de Robert Schuman (...) reste au cœur de la dynamique européenne »
Entretien d'Europe nr 45 - 3 maja 2010;

Fiszka edukacyjna «Déclaration du 9 mai 1950»

Fiszka edukacyjna «Pères fondateurs de l'Europe»

Odnajdź całość naszych publikacji na naszej stronie:
www.robert-schuman.eu

Dyrektor publikacji : Pascale JOANNIN

FUNDACJA ROBERTA SCHUMANA, utworzona w 1991 roku i uznana za organizację użyteczności publicznej, jest jednym z głównych francuskich centrów badawczych zajmujących się Europą. Rozwija studia nad Unią Europejską i jej politykami oraz propaguje ich wyniki we Francji, w Unii i poza jej granicami. Prowokuje, wzbogaca i stymuluje debatę europejską poprzez swoje badania, publikacje i organizowanie konferencji. Fundacji przewodniczy Jean-Dominique GIULIANI.